

171

U S T A W A

z dnia 19 kwietnia 1950 r.

o zmianie ustawy o polskich statkach handlowych morskich i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o pomiarze morskich statków handlowych.

Art. 1. W ustawie z dnia 28 maja 1920 r. o polskich statkach handlowych morskich (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr 47, poz. 285, z 1924 r. Nr 20, poz. 220, z 1928 r. Nr 29, poz. 269, z 1932 r. Nr 32, poz. 334, z 1934 r. Nr 110, poz. 976 (art. 84) i z 1947 r. Nr 60, poz. 331) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 wyrazy: „większych rybackich (ponad 50 cmb)“ zastępuje się wyrazami: „statków rybackich ponad 10 cmb“;
- 2) w art. 10 wyrazy: „poniżej pięćdziesięciu metrów sześciennych brutto“ zastępuje się wyrazami: „poniżej dziesięciu metrów sześciennych brutto“;
- 3) w art. 12 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) wynik urzędowego pomiaru statku“;
- 4) w art. 23 wyrazy: „w ciągu sześciu tygodni“ zastępuje się wyrazami: „w ciągu trzech tygodni“ i dodaje się ustęp drugi w brzmieniu: „Szczegółowe przepisy, dotyczące rejestracji statków handlowych, wydaje Minister Żeglugi w porozu-

mieniu z Ministrem Sprawiedliwości i innymi zainteresowanymi ministrami“.

Art. 2. W art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. o pomiarze morskich statków handlowych (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 422) dodaje się zdanie końcowe w brzmieniu: „Pomiar statków o pojemności do 100 metrów sześciennych brutto może być dokonany sposobem skróconym“.

Art. 3. Wykonanie ustawy porucza się Ministrom: Żeglugi, Sprawiedliwości oraz Obrony Narodowej.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Żeglugi: w z. *L. Bielski*

Minister Sprawiedliwości: w z. *T. Rek*

Minister Obrony Narodowej: *K. Rokossowski*
Marszałek Polski

172

U S T A W A

z dnia 19 kwietnia 1950 r.

o zniesieniu opłat za nadzór nad zakładami ubezpieczeń.

Art. 1. Znosi się opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń.

Art. 2. 1. Umarza się należność z tytułu opłat za nadzór nad zakładami ubezpieczeń za okres od 1 stycznia 1947 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Kwoty, wpłacone zaliczkowo na poczet należności, o której mowa w ust. 1, nie podlegają zwrotowi.

Art. 3. Z dniem wejścia w życie ustawy traci moc rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27

października 1933 r. o kosztach nadzoru nad zakładami ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 643).

Art. 4. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Finansów.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

173

U S T A W A

z dnia 19 kwietnia 1950 r.

o wyścigach konnych.**R o z d z i a ł 1.****Przepisy ogólne.**

Art. 1. Wyścigi konne w rozumieniu niniejszej ustawy są to publiczne próby koni, których zadaniem jest sprawdzanie stopnia dzielności koni w celu wybrania odpowiedniego materiału zarodowego dla ulepszenia rasy koni.

R o z d z i a ł 2.**Zasady urządzania wyścigów konnych.**

Art. 2. Wyścigi konne może urządzać jedynie przedsiębiorstwo państwowe, utworzone w tym celu na podstawie przepisów o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych.

Art. 3. Wyścigi konne pod względem technicznym powinny odbywać się zgodnie z prawidłami wyścigowymi, ustalonymi przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych i ogłaszanymi w Monitorze Polskim.

Art. 4. Za bilety wejścia na wyścigi konne mogą być pobierane opłaty przez przedsiębiorstwo urządzające wyścigi w wysokości, zatwierdzonej przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 5. Prawo wydawania, ogłaszania i sprzedaży programów wyścigowych służy wyłącznie przedsiębiorstwu urządzającemu wyścigi.

R o z d z i a ł 3.

Wzajemne zakłady (totalizator).

Art. 6. Wzajemne zakłady (totalizator) może urządzać tylko przedsiębiorstwo, powołane do urządzania wyścigów konnych, w ramach przepisów statutu.

Art. 7. 1. Zasady przeprowadzania wzajemnych zakładów określi rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

2. Sposób prowadzenia rachunkowości i sprawozdań z wzajemnych zakładów określi Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Finansów.

Art. 8. Od stawek we wzajemnych zakładach odliczać się będzie 12% na rzecz przedsiębiorstwa urządzającego wyścigi.

R o z d z i a ł 4.

Komitet do spraw wyścigów konnych.

Art. 9. 1. Powołuje się „Komitet do spraw wyścigów konnych“ jako organ doradczy Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawach wyścigów konnych.

2. Skład Komitetu i zakres jego czynności ustala Minister Rolnictwa i Reform Rolnych. W składzie Komitetu powinni być uwzględnieni dwaj przedstawiciele Ministra Obrony Narodowej.

3. Członkowie Komitetu za udział w posiedzeniach otrzymują wynagrodzenie w wysokości, ustalonej przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Finansów.

R o z d z i a ł 5.

Przepisy karne i porządkowe.

Art. 10. 1. Kto ofiarowuje zakład, bierze udział albo pośredniczy w zakładzie, pozostającym w związku z wyścigami, a urządzonym wbrew przepisom art. 6 — podlega karze aresztu do trzech miesięcy i grzywny do 150.000 zł albo jednej z tych kar.

2. Kto wydaje lub ogłasza programy wyścigów konnych, nie posiadając do tego uprawnienia (art. 5) — podlega karze aresztu do jednego miesiąca i grzywny do 50.000 zł albo jednej z tych kar.

3. Stawki w zakładach, urządzanych wbrew przepisom art. 6, ulegają przepadkowi.

4. Orzekanie następuje w postępowaniu karno-administracyjnym.

Art. 11. Kto został ukarany za czyny, wymienione w art. 10, może być niedopuszczony na wyścigi konne.

R o z d z i a ł 6.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 12. Uznaje się za rozwiązane: „Towarzystwo Zachęty do Hodowli Koni w Polsce“ z siedzibą w Warszawie oraz „Towarzystwo Wyścigów Konnych Ziemi Zachodnich“ z siedzibą w Poznaniu. Majątek (aktywa i pasywa) tych towarzystw przejmuje Skarb Państwa.

Art. 13. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązująca ustawa z dnia 22 czerwca 1925 r. o wyścigach konnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 79, poz. 552).

2. Do czasu ustalenia prawideł wyścigowych stosownie do art. 3 i wydania rozporządzenia, przewidzianego w art. 7, stosuje się odpowiednio przepisy, wydane na podstawie art. 2 ust. 2 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1925 r. o wyścigach konnych.

Art. 14. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dąb-Kociol*

174

U S T A W A

z dnia 19 kwietnia 1950 r.

o skróconym czasie pracy szczególnie uciążliwej lub wykonywanej w szkodliwych warunkach.

Art. 1. 1. Czas pracy wszystkich pracowników, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 94, poz. 734, z 1934 r. Nr 110, poz. 976 (art. 110), z 1936 r. Nr 28, poz. 222, z 1945 r. Nr 21, poz. 117, z 1946 r. Nr 51, poz. 285, z 1948 r. Nr 49, poz. 372), może być skrócony do sześciu, siedmiu lub siedmiu i pół godzin dziennie i odpowiednio do 36, 42 lub 45 godzin tygodniowo, jeżeli praca odbywa się w szkodliwych warunkach lub jest szczególnie uciążliwa.

2. Skrócenie czasu pracy stosuje się na czas trwania szkodliwych lub uciążliwych warunków pracy.

Art. 2. 1. Przy przejściu na skrócony czas pracy pracownik, płatny dniówkowo lub miesięcznie, zachowuje prawo do dotychczasowego dziennego lub miesięcznego zarobku podstawowego wraz z należnym dodatkiem

za pracę w warunkach szkodliwych lub za pracę szczególnie uciążliwą.

2. Jednostkowe płace akordowe ulegają podwyżce w stosunku, w jakim pozostaje normalny czas pracy do skróconego czasu pracy.

Art. 3. 1. Rada Ministrów w drodze uchwał, poziętych na wniosek ministra, któremu podlega zakład pracy, w porozumieniu z Ministrami Pracy i Opieki Społecznej oraz Zdrowia i po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych określi:

- 1) zakłady pracy ze wskazaniem stanowisk roboczych, do których stosuje się skrócony czas pracy,
- 2) wymiar godzin skróconej pracy dziennej i tygodniowej,
- 3) okres, na jaki został wprowadzony skrócony czas pracy.